

РЕШЕНИЕ

№ 1177

гр. София, 08.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-VI-3, в закрито заседание на осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Райна Стефанова

Членове: Милена Богданова
Даяна К. Топалова

като разгледа докладваното от Райна Стефанова Въззивно гражданско дело № 20221100513310 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба с вх. № 61288/01.12.2022 г., подадена от Г.Ф. – гр. София, длъжник по изпълнително дело № 20228600401687 по описа на ЧСИ В.М. рег. № 860 на КЧСИ, срещу Разпореждане от 29.11.2022 г. (л.36 от изпълнителното дело), с което съдебният изпълнител е оставил без уважение възражението на длъжника с вх. № 55055/31.10.2022 г. в частта за намаляване на приетите разноски по изпълнителното дело за един адвокат в размер на 600 лева.

В жалбата се излагат доводи, че единственото, което е сторено от пълномощника на вискателя по процесното изпълнително дело е подаване на молба за образуването му. Поддържа, че процесуалният представител на вискателя не е осъществявал действия в изпълнителното производство, които да обуславят заплащане на разноски по чл. 10, т. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В допълнение сочи, че длъжникът е юридическо лице с публична дейност и събирането на дължимите от него суми не е свързано с фактическа и правна сложност. Излага, че в срока за доброволно изпълнение длъжникът е заплатил дължимите суми по изпълнителния лист, както и че делото не се отличава с правна и фактическа сложност, поради което на вискателя се дължат разноски за адвокатско възнаграждение само за образуване на изпълнителното дело. Позовава се на съдебна практика.

При тези данни счита, че съгласно чл. 10, т. 1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за действия

по образуване на изпълнително дело се дължи възнаграждение в размер на 200 лв., като счита за недължимо претендираното адвокатско възнаграждение, съгласно чл. 10, т. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г., доколкото от името на вискателя не са били извършвани действия по изпълнението с цел удовлетворяване на паричното вземане.

Поради изложеното моли да бъде отменено разпореждането от 29.11.2022 г. на ЧСИ М., с което е отказано намаляване на разноските за адвокатски хонорара и намаляване на размера на претендираното от вискателя адвокатско възнаграждение до предвидения за това минимален размер от 200 лева, съгласно чл. 10, т. 1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г., както и да редуцира размера на таксата по т.26 ТПЗЧСИ.

В условия на евентуалност, моли да се присъдят разноски за водене на изпълнителното дело в минималния предвидения за това размер съгласно чл. 10, т. 2 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. и редуциране на размера на адвокатското възнаграждение по чл. 10, т. 1 от Наредбата до 350 лева. Претендира разноски.

Вискателят по изпълнителното дело М.С.Д. чрез адв.Г.Р. изразява становище, че жалбата е неоснователна. Възразява срещу претендираните по делото разноски от ГФ в настоящото производство.

Съдебният изпълнител В.М. в мотивите по чл. 436 ал. 3 ГПК изразява становище, че подадената жалба е допустима, но неоснователна. Сочил че дори и по делото да не се наложи подаване на искания и възражения от страна на адвоката, вискателят не може да се лиши от правото му да има адвокат, който да следи за защита на интересите му в изпълнителното производство, независимо как ще се развие то. Твърди, че предвид размера на вземането по изпълнителното дело приетите разноски за адвокатско възнаграждение са в размер под минималния, съгласно Наредба № 1 от 09.07.2004 година. Поддържа, че на длъжника не могат да се присъждат разноски в изпълнителното производство и в производството по обжалване на действията на съдебния изпълнител.

Настоящият състав, като взе предвид постъпилата жалба и наведените в нея доводи, мотивите на ЧСИ, и прецени събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Производството по изпълнително дело № 20228600401687 по описа на ЧСИ В.М. рег. № 860 на КЧСИ е образувано на 26.10.2022 г. по молба на вискателя М.С.Д. чрез адв. Г.Р. за събиране на сумата от 5 570, 00 лева, представляващи присъдена законна лихва с решение №678/08.07.2022 г. поправено с решение №879/16.09.2022 г. по гр.д. № 1149/2021 г. по описа на ОС-Бургас, за която сума е издаден изпълнителен лист № 131 от 24.10.2022 година, както и събирането на разноски за изпълнението и адвокатско възнаграждение за процесуално представителство по делото в размер на 600, 00 лева (в полза на адвоката).

С молбата от 26.10.2022 г. вискателят е възложил на ЧСИ М. да образува изпълнително дело, да събере гореописаните суми, да изпрати покана за доброволно изпълнение, да наложи заповор на банковите сметки на длъжника в УниКреди Булбанк АД, възложени са и правомощията по чл.18 ЗЧСИ. В молбата е посочена банкова сметка за събиране на главници и банкова сметка на името на адвокат Радков – за събиране на разносните за адвокатско възнаграждение.

Приложени са изпълнителният лист от 24.10.2022 г. и договор за правна защита и съдействие от 26.10.2022 г., сключен между вискателя М.С.Д. и адвокат Г.Г.Р. за осъществяване на представителство по образуване и водене на изпълнителното дело при предоставяне на безплатна правна помощ на основание чл. 38, ал.2 вр. ал. 1, т. 2 ЗАДв.

До длъжника е изпратена покана за доброволно изпълнение изх. № 89753/26.10.2022 г. по описа на ЧСИ М., в която са вписани сумите, за погасяването на които е поканен да изпълни доброволно в 2-седмичен срок от съобщението, а именно 5 570 лева - неолихвяема сума; 102 лева – разноси по и.д.; 616, 32 лева – такса по т.26 ТТРЗЧСИ; 600 лева - разноси за адвокатско възнаграждение.

На същата дата 26.10.2022 година са изпратени заповорни съобщения за сума в размер на 6 888, 32 лева до УниКреди Булбанк АД с изх. № 89756 по описа на ЧСИ М. (л. 11 от изпълнителното дело) и до длъжника с изх. № 89758 по описа на ЧСИ М. (л. 10 от изпълнителното дело)

С възражение вх. № 55055/31.10.2022 г. по описа на ЧСИ М., длъжникът Г.Ф. – гр. София е възразил срещу размера на възложените му разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева, като е поискал намаляването му на 200 лева. Със същото възражение длъжникът е възразил и срещу сумата от 102 лева – разноси по и.д., като е поискал намаляването ѝ на 66,00 лева.

С Постановление изх. № 91967 от 02.11.2022 г. (л.21 по изпълнителното дело) ЧСИ М. е постановила намаляване на размера на обикновените такси и разноси по изпълнителното дело от 102, 00 лева до сумата от 66, 00 лева и не се е произнесла по искането за намаляване на разносните за адвокатско възнаграждение.

Видно от извършеното от ЧСИ М. отбелязване върху гърба на изпълнителния лист (л.2 от изпълнителното дело) на 03.11.2022 година, т.е. в срока за доброволно изпълнение е събрана сумата по изпълнителния лист.

Видно от писмото на УниКредит Булбанк АД с вх. № 55827/04.11.2022 г. по описа на ЧСИ М.(л.23 от изпълнителното дело) цялата сума по заповора е преведена.

На 11.11.2022 година по изпълнителното дело е съставен констативен протокол за разпределение от съдебния изпълнител на постъпилата сума по банковата сметка на длъжника, в размер на 6 888, 32 лева.

На 29.11.2022 година е поставено атакуваното разпореждане (л.36 от изпълнителното дело), с което ЧСИ М. оставя без уважение възражението на длъжника с вх.№ 55055 от 31.10.2022 г. за намаляване на приетите по изпълнителното дело разноски за един адвокат.

При установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Разпоредбата на чл. 435, ал. 2, предл. последно ГПК изрично предвижда възможност за обжалване постановлението за разноски по изпълнителното дело.

Жалбата е подадена в срока по чл. 436, ал. 1 ГПК, от надлежна страна, срещу подлежащ на инстанционен контрол акт съобразно разпоредбата на чл. 435, ал. 2, т. 7 ГПК, поради което съдът намира, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Жалбата е основателна.

Съгласно чл. 10, т. 1 и т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, (Наредбата) вискателят има право на разноски за процесуално представителство за образуване на изпълнителното производство, както и за извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания. Молбата за образуване на процесното изпълнително дело е подадена от вискателя чрез адв. Г.Р., за чиято представителна власт е ангажирано надлежно доказателство - договор за правна защита и съдействие от 26.10.2022 година и пълномощно (л.3 от изпълнителното дело). В представения с молбата за образуване на изпълнителното дело договор за правна защита и съдействие от 26.10.2020 г. е договорено предоставянето на безплатна правна помощ на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАдв за образуване и водене на изпълнително дело. Съгласно посочената правна норма за определяне размера на дължимото в полза на адвоката възнаграждение приложима е Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските (в приложимата редакция. ДВ бр. 68 от 31.07.2020г.)

Настоящата съдебна инстанция намира, че доколкото в конкретния случай не са налице процесуални усложнения по отношение на страните или движението по изпълнителното дело, както и не са прилагани различни изпълнителни способности, изпълнителното дело не се отличава с фактическа и правна сложност, поради което дължимите разноски за адвокатско възнаграждение по него следва да са в минималния размер по Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Следователно и съгласно разпоредбата на чл. 10, т. 1 от Наредбата, приложима към конкретния случай, за образуването на изпълнителното дело минималното възнаграждение е 200 лева.

Според настоящият съдебен състав, в случая възнаграждението за образуването на изпълнителното дело не се дължи кумулативно с възнаграждението по чл. 10, т. 2 от Наредбата за водене на изпълнителното

дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания. Следва да се отбележи, че нормата на чл. 10, т. 2 от Наредбата, според която за водене на изпълнителното дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания се дължи 1/2 от съответните възнаграждения, посочени в чл. 7, ал. 2 не намира приложение в случая, тъй като в разглежданото изпълнително производство след връчване на поканата за доброволно изпълнение не са предприети действия от вискателя във връзка с водене на изпълнителното производство с цел удовлетворяване на паричното вземане. По изпълнителното дело, от адвоката на вискателя е депозирана единствено молба за образуването му, в която е поискано събирането на вземането по изпълнителния лист, на сторените разноси по изпълнителното производство за адвокатско възнаграждение, като в същата е посочен изпълнителният способ, а именно да бъде наложен заповест по сметките на длъжника в УниКредит Булбанк АД. Определянето на начина на изпълнение е задължителен реквизит от молбата за образуване на делото, по аргумент от чл. 426, ал. 2 ГПК, поради което и посочването на изпълнителния способ в молбата за образуване на изпълнителното дело (заповест на банкова сметка) не може да се счита за процесуално представителство по изпълнителното дело, изразяващо се в извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания. Други действия от страна на пълномощника на вискателя с цел удовлетворяване на паричните вземания не са предприемани и не се е наложило да бъдат предприемани, доколкото по делото са налице данни, че в срока за доброволно изпълнение е постъпила сумата от 6 888, 32 лева за погасяване задълженията предмет принудителното изпълнение.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав намира, че не е налице основание за присъждане на адвокатско възнаграждение над сумата от 200 лева, дължима за осъщественото процесуално представителство за извършените действия от името на вискателя за образуване на изпълнителното дело.

Предвид горното, съдът приема, че дължимите от Г.Ф. – гр. София разноси за адвокатско възнаграждение в изпълнителното производство към момента на постановяване на обжалвания акт възлизат в размер на 200 лева. Поради това, обжалваният отказ на ЧСИ В.М., обективиран в Разпореждане от 29.11.2022 г. да намали приетите по изпълнително дело № 20228600401687 разноси за адвокатско възнаграждение в изпълнителното производство в полза на вискателя, следва да се отмени за сумата над 200 лева. Към възнаграждението не следва да се начислява ДДС предвид липсата на доказателства по изпълнителното и настоящото делото за регистриране на пълномощника на вискателя - адвокат Г.Р. по ДДС.

Относно пропорционалната такса по т. 26 ТТРЗЧСИ:

Настоящият съдебен състав приема, че при определяне на „парично

вземане“ и „събрана сума“, въз основа на които се начислява размерът на пропорционалната такса по т. 26 ТТРЗЧСИ, следва да се включат и доказаните разноските на вискателя за адвокатско възнаграждение - за процесуално представителство в рамките на изпълнителното производство. Под „парично вземане“ в т. 26 от Тарифата следва да се разбира, паричното вземане предмет на изпълнение в изпълнителния процес, т.е. посоченото в изпълнителния лист като титул, така и разноските на вискателя в рамките на изпълнителния процес, за които няма издаден изпълнителен лист, но които подлежат на принудително изпълнение на основание постановлението за разноски в изпълнителното производство. Вземането за тези разноски е различно от това, за което е издаден изпълнителният лист, но правилата за събиране на двете вземания - това по изпълнителния лист и това по постановлението на ЧСИ за разноски за адвокат, са едни и същи - правилата по ГПК, ЗЧСИ и Тарифата.

Следователно, за събиране на вземането на вискателя за разноски за адвокат ще се дължат онези такси и разноски по изпълнението, които биха се дължали за парично вземане, за което е издаден изпълнителен лист. В подкрепа на този извод е и редакцията на т. 26, т. 4 от Тарифата, с която при определяне основата за изчисляване на пропорционалната такса по т. 26 от Тарифата изрично са изключени определени разноски на вискателя по изпълнението - авансовите такси по т. 29 от Тарифата, но не са изключени направените разноски за адвокат.

В този смисъл, основата за определяне на дължимата пропорционална такса се равнява на сумата от 5770 лева, с включено адвокатско възнаграждение в размер на 200 лева като съгласно т. 26, б. "в", вр. с т.27 а ТТРЗЧСИ, дължимата такса възлиза на 577 лева и следва да бъде намалена до този размер.

По разноските: Разноски в настоящото производство не се присъждат, доколкото същото е образувано при упражняване правото на съдебен контрол на действието на съдебния изпълнител при възлагането на разноските. В този смисъл, макар и основателна жалбата, не може да бъде прието, че вискателят е станал повод за завеждането ѝ, доколкото с нея се атакуват действия на съдебния изпълнител, като при установяване незаконосъобразност на същите, ще възникне основание за ангажиране отговорността за имуществени вреди на съдебния изпълнител, съобразно предвидения за това ред в нормата на чл. 441 ГПК.

Така мотивиран, Софийският градски съд,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане от 29.11.2022 г. на ЧСИ В.М. с рег. № 860 на

КЧСИ, с район на действие СГС, постановено по изпълнително дело № 20228600401687, с което е оставено без уважение възражението на длъжника Г.Ф. – гр. София за намаляване размера на приетото за събиране адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева до минималния размер от 200 лева и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

НАМАЛЯВА на основание чл.78, ал.5 ГПК размера на разноските на взыскателя по изпълнително дело № 20228600401687 на ЧСИ В.М., с рег. № 860 на КЧСИ за адвокатско възнаграждение от 600 лева на 200 лева.

НАМАЛЯВА таксата по т. 26 от ТТРЗЧСИ по изпълнително дело № 20228600401687 по описа на ЧСИ В.М. с рег. № 860 на КЧСИ от 616, 32 лева на 577 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____